

підтверджує діагностичний аналіз показників, який характеризує про значемість дебіторської заборгованості як активу.

При застосуванні цифрового аналізу, використання якого сприяє вирішенню проблеми якості бухгалтерського обліку тісно пов'язаний з законністю та методикою контролю господарських операцій (дебіторської заборгованості), який допомагає викриттю фактів шахрайств, помилок в обліку та неефективної кредитної та інкасаційної політики. Для регулювання антикризового стану підприємства необхідно прийняти правильне та ефективне рішення, що стосується управлінського обліку. Прийняття управлінських рішень повинно базуватися на якісній, актуальній, деталізованій бухгалтерській інформації.

Тому для визначення рівня і перспективи розвитку кризової ситуації необхідно розробити комплексне оцінювання щодо до стану дебіторської заборгованості, що базується на використанні діагностично-цифрової моделі аналізу

Література:

1. Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 10 "Дебіторська заборгованість". Затверджено наказом Міністерства фінансів України № 237 від 08.10.1999 р. (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 жовтня 1999р. за № 725/4018). WEB-сайт (Електрон. Ресурс)/ спосіб Доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>.

2 Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій. Затверджено наказом Міністерства фінансів України № 291 від 30.11.99 р. (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21.12.99р. за № 893/4186). WEB-сайт (Електрон. Ресурс)/спосіб Доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.

Чоба Ю.В.,
студ.гр. ЕОАм-12,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Кіндрацька Г.І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ АНАЛІЗУ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІДПРИЄМСТВА

Підприємство у своїй діяльності, крім власного капіталу, широко використовує залучені фінансові ресурси, які являють собою його зобов'язання. Зобов'язання - це заборгованість підприємства, яка виникла внаслідок минулих подій і погашення якої, як очікується, призведе до зменшення ресурсів підприємства, що втілюють в собі економічні вигоди [1]. Зобов'язання визнається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигід у майбутньому внаслідок його погашення.

З метою бухгалтерського обліку зобов'язання поділяють на: довгострокові, поточні, забезпечення, непередбачені зобов'язання, доходи майбутніх періодів [2]. Облік зобов'язань надає користувачам інформацію про види, строки їх виникнення та погашення для проведення аналізу динаміки, складу і структури зобов'язань, їх зміни для встановлення реальності погашення зобов'язань, оцінки рівня фінансової стійкості та платоспроможності підприємства.

Важлива роль належить фінансовій звітності, однак наведена в ній інформація досить часто недостатня для обґрунтування управлінських рішень. Показовим у цьому

плані є обмежені можливості бухгалтерського балансу, як основної форми фінансової звітності, для оцінки зобов'язань підприємства. Облік зобов'язань регламентований законодавчо-нормативними актами, однак при їх аналізі та розрахунку відповідних фінансових показників виникають проблеми з використанням даних другого розділу пасиву «Забезпечення наступних витрат і платежів» і п'ятого – «Доходи майбутніх періодів», тому що вони можуть містити як довгострокові, так і короткострокові зобов'язання.

В наукових публікаціях і типових методиках досить часто пропонується під час аналізу зобов'язань до їхнього складу включати лише поточні та довгострокові зобов'язання, тобто при розрахунку фінансових показників не враховуються забезпечення, непередбачені зобов'язання і доходи майбутніх періодів. Здебільшого, це зумовлено такими обставинами: щодо непередбачених зобов'язань, то вони відображаються на позабалансових рахунках, тому для аналізу виникає необхідність збору додаткових даних; щодо забезпечень, то їх сума або термін погашення є невизначеними, а розмір забезпечення залежить від обраного методу оцінки; щодо цільового фінансування, то П(С)БО 11 його не регламентує, а облік ведеться на рахунках четвертого класу, де й власний капітал; щодо доходів майбутніх періодів, то вони не повністю відповідають критеріям визнання зобов'язань, оскільки підприємство отримає свій дохід в майбутньому.

Звідси можна зробити висновок, що законодавчо-нормативна база обліку зобов'язань зумовлює невизначеність складу зобов'язань, а це веде до значних відхилень у значеннях фінансових показників, розрахованих за різними методиками фінансового аналізу.

Література:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 2 – «Баланс»: Наказ Міністерства фінансів України від 31.03.1999 № 87.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 11 – «Зобов'язання»: Наказ Міністерства фінансів України від 31.01.2000 № 20.

Шевчук Ю.В.,
студ. гр. ЕП–10-1,
Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського.
Науковий керівник – Квятковська Л.А.,
к.е.н., доцент кафедри економіки

АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

На сучасному етапі гостро постає питання подальшого функціонування вітчизняних підприємств в умовах економічної кризи. Найважливішою передумовою ефективної діяльності і стабільного економічного розвитку є систематичне надходження коштів, без яких неможливе їх існування.

У сучасних умовах виробники повинні знати проблеми та потенційні ризики збуту продукції, що ними випускається. Дослідження показують, що основною причиною комерційних невдач є неправильна оцінка цих показників.

Конкурентоспроможність підприємства - це його здатність до ефективної діяльності. Вона включає сукупність споживчих властивостей виробу, що характеризують його відмінність від виробу конкурента.

М. Єрмоленко [2, с. 345] визначає, що конкурентоспроможність - це можливість